

[Ministeren for offentlige arbejder.]

surcharges»). Var disse blevet gennemført konsekvent, svarende fuldt ud til forringelsen af en valuta, ville en status quo i forhold til tiden før 1973 være opnået, men visse lande, herunder Storbritannien og til en vis grad også USA, nægtede, først og fremmest af politiske årsager, at acceptere en fuld opskrivning af priserne i den lokale valuta, og IATA blev tvunget til mindre tilfredsstillende løsninger – et forhold, som hverken Danmark eller mere betydningsfulde lande har været i stand til at ændre.

Dette har resulteret i, at priserne i forskellige lande, udtrykt i lokalvaluta og sammenlignet med gældende bankkurs, er forskellige for samme strækning, afhængigt af, hvor transporten betales, og i hvilken retning den går, og dette er årsagen til det problem, som omhandles i spørgsmålet, nemlig at en fragtforsendelse f. eks. fra London til København er dyrere, hvis den betales ved fremkomsten.

Det må i denne forbindelse understreges, at priserne er nøjagtigt ens, uanset hvilket luftfartsselskab der udfører transporten, og der er således ikke tale om, at SAS tager »overpris« i forhold til andre selskaber. I øvrigt kan fragtkunden frit vælge den betalingsmåde – forud- eller efterbetaling – som er mest fordelagtig set ud fra hans synspunkt. SAS har søgt at informere om dette forhold, både over for speditører og kunder, men forholdet er selvsagt ikke tilfredsstillende.

For at råde bod på det oprindelige problem har IATA gennem nogen tid arbejdet med planer om at indføre Den internationale valutafonds SDR (Special Drawing Rights) som basisvaluta – og fra bl.a. dansk side er der for et par år siden givet principiel tilslutning hertil – men andre lande, herunder navnlig i Nord- og Latinamerika, har indtil nu været imod denne ændring, og der er desuden nogle uløste tekniske overgangsproblemer. Hvis og når SDR indføres, vil også det problem, som spørgsmålet vedrører, principielt være afhjulpet. Da overgangen til SDR imidlertid som nævnt endnu ikke har kunnet finde sted, har IATA på en konference i forsommeren 1977 vedtaget en ændring af efterbetalingsproceduren, der – om end den ikke løser problemet fuldt ud – indebærer en betydelig forbedring for kunderne. Betaling i overensstemmelse med denne procedure indebærer således, at fragtefterkrav på en sending f.eks. fra London til København i intet

tilfælde skal koste mere end en tilsvarende sending fra København til London, som er forudbetalt i danske kroner.

Som et eksempel på virkningen af den nye ordning kan det anføres, at betalingen i Danmark for en sending fra London på 30 kg til normalraten, der i dag udgør 354 kr., efter det nye system vil være 253 kr., svarende til en pund-kurs på 12,99 i stedet for IATA's omregningskurs på 18,19.

Det var hensigten, at de nye regler, som ministeriet for offentlige arbejder og luftfartsmyndighederne i Norge og Sverige allerede har godkendt, skulle træde i kraft den 13. august 1977, men forudsætningen var, at samtlige berørte regeringer godkendte dem. Denne forudsætning er ikke opfyldt, idet der endnu mangler godkendelse fra et mindre antal lande, og ikrafttrædelsesdatoen er derfor blevet udskudt indtil videre. Dette finder ministeriet for offentlige arbejder utilfredsstillende, hvorfor det har taget initiativ til, at det med de norske og svenske luftfartsmyndigheder overvejes at indføre den omhandlede ordning med virkning fra en dato omkring midten af september gennem udfærdigelse af en såkaldt government order.

Af *Ebba Strange* (SF) til socialministeren (16/8 77):

»Hvorledes agter ministeren at få dækket den overskridelse, der er sket på Ebberødgårds budgetter?«

(Spm. nr. 481).

Begrundelse.

Efter hvad spørgeren har fået oplyst, er budgetterne for indeværende finansår allerede overskredet med 4,5 mill. kr. i åndssvageforsorgens center 2.

Såfremt ministeren kan bekræfte denne oplysning, er det af stor vigtighed at få klarhed over, hvorledes denne overskridelse tænkes dækket. Bekymringen går naturligvis ud på, om pengene skal hentes hjem over centerets nye budget. I forvejen er åndssvageforsorgens center 1 og 2 hårdt ramt af nedskæringer. Efter udtalelse af overlæge Torben Hvam, Ebberødgård, er der behov for omkring 45 nye stillinger, hvis det hidtidige forsorgsniveau skal opretholdes. Imidlertid skal institutionen efter de sidste nye nedskæringer afgive 38 medarbejdere, hvilket svarer til en forsorgsføringelse på 15 pct.

Yderligere forringelser på budgetterne vil